

Księga Amosa

Rozdział 8

1. I jeszcze Pan, WIEKUISTY mi ukazał – a oto kosz pełen letniego owocu. 2. I powiedział: Co widzisz, Amosie? Więc odpowiedziałem: Kosz pełen letniego owocu. Wtedy WIEKUISTY do mnie powiedział: Nadszedł kres dla Mojego izraelskiego ludu; więcej mu nie przepuszczę. 3. W ten dzień, pieśni w pałacach zamienią się w biadania – mówi Pan, WIEKUISTY; bo liczne będą trupy, przy tym na każdym miejscu rzucane będą w ciszy. 4. Słuchajcie tego ci, co usiłujecie pochłonąć ubogiego i zgubić biednych ziemi, 5. mówiąc: Kiedy przeminie nów, abyśmy handlowali zbożem? I szabat, abyśmy otworzyli spichlerze? Byśmy umniejszyli efę, powiększyli wagę szekla i fałszowali oszukańcze szalki! 6. Abyśmy za pieniądze kupowali ubogich biednych za parę sandałów, a kąkol sprzedawali za zboże. 7. WIEKUISTY przysiągł pysznemu Jakóbowi: Zaprawdę, na wieki nie zapomnę o wszystkich ich sprawach. 8. Czy, wobec tego, nie musi zadrzeć ziemia i struchleć każdy, kto na niej mieszka? Tak, cała wzbierze jak rzeka, wzburzy się i opadnie jak micrejski strumień. 9. W ów dzień się stanie – mówi Pan, WIEKUISTY, że każę słońcu zejść w południe i w jasny dzień przyprowadzę na ziemię ciemność. 10. Wasze święta zamienię w smutek, a wszystkie wasze śpiewy w żałobną pieśń; na wszystkie biodra sprowadzę wór, a na każdą głowę łysinę. Pograżę ją, jak w żałobie po jedynaku, a jej koniec będzie jak dzień goryczy. 11. Oto nadchodzą dni – mówi Pan, WIEKUISTY, że ześlę na ziemię głód – nie głód chleba, ani pragnienia wody, lecz słuchania słów WIEKUISTEGO. 12. Będą się tułać od morza do morza i od północy, aż na wschód; będą krążyć szukając słowa WIEKUISTEGO jednak nie znajdą. 13. Tego dnia, od owego pragnienia pomdleją nadobne dziewice i młodzieńcy. 14. Ci, co przysięgają na zbrodnie Szomronu, mówiąc: Żywy twój Bóg, Danie; oraz Za pomyślność drogi do Beer-Szeby! Upadną i więcej nie powstaną!

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012